

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av 1 kap. 1 § och 13 kap. i lagen om sjöarbetsavtal samt av vissa bestämmelser som gäller sjömännens arbetstid och semester

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att tillämpningsområdet för lagen om sjöarbetsavtal utvidgas så att en del av bestämmelserna i lagen tillämpas på arbete ombord på finska fartyg också när arbetet inte baserar sig på ett arbetsavtal. Dessutom föreslås det att de särskilda vilotidsbestämmelser för vakthållande personal som ingår i sjöarbetstidslagen och lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart slopas. I och med ändringarna kommer bestämmelserna att motsvara internationella åtaganden som är bindande för Finland.

Dessutom föreslås det att bestämmelsen om maximal arbetstid per dygn i sjöarbetstidslagen upphävs.

I propositionen föreslås också att procenttalet för bestämning av semesterlön och semesterersättning enligt semesterlagen för sjömän höjs för att motsvara ändringen av bestämmelsen om intjänande av semester i arbetsförhållanden som har varat kortare tid än ett år.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

MOTIVERING

1 Inledning

Internationella arbetsorganisationen (ILO) antog 2006 en ny konvention om arbete till sjöss, nedan *sjöarbetskonventionen*, som uppdaterade 68 av ILO:s tidigare konventioner och rekommendationer. I den nya konventionen upprättades internationella minimistandarder för arbete inom sjöfarten. Den nya konventionen syftar till att åstadkomma rättvisa villkor inom den internationella sjöfarten genom att främja rimliga arbets- och levnadsförhållanden för sjöpersonal och rättvisare konkurrensvillkor.

Sjöarbetskonventionens tillämpningsområde är omfattande. Konventionen tillämpas också på annat arbete än sådant som utförs av arbetstagare. Konventionens omfattande tillämpningsområde framgår bl.a. av definitionen av sjöpersonal i artikel II och i 2 punkten i samma artikel, enligt vilken konventionen är tillämplig på all sjöpersonal om inte något annat uttryckligen föreskrivs. För varje regel och standard ska särskilt bedömas dess tillämplighet också på annat arbete än sådant som utförs av personer i arbetstagarställning.

European Community Shipowners' Association (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) undertecknade den 19 mars 2008 ett avtal om ILO:s 2006 års konvention om arbete till sjöss. Avtalet har satts i kraft på gemenskapsnivå genom rådets direktiv 2009/13/EG, nedan *sjöarbetsdirektivet*.

Avtalet mellan arbetsmarknadsparterna inom sjöfartssektorn på EU-nivå överensstämmer till sitt innehåll med ILO:s konvention om arbete till sjöss. Därigenom omfattar också en del av bestämmelserna i direktivet mer än ett arbetsavtalsförhållande.

Innehållet i ILO:s konvention om arbete till sjöss har beskrivits mer detaljerat i regeringens proposition med anledning av den konvention om arbete till sjöss, 2006, som antagits vid den nittiofjärde Internationella sjöarbetskonferensen (RP 91/2008 rd). De lagändringar som förutsätts i rådets sjöarbetsdirektiv har genomgått i en skrivelse från statsrådet (U 43/2008 rd).

Internationella sjöfartsorganisationen IMO:s konvention om sjöfolks utbildning certifiering och vakthållning, nedan *STCW-*

konventionen, ingicks 1978 och den trädde i kraft internationellt 1984. Konventionen ändrades 1995 och 2010 bl.a. i fråga om den vakthållande personalens minimivilolider.

2 Nuläge och föreslagna ändringar

2.1 Bestämmelserna om praktikanter och egenföretagare

Om tillämpningsområdet för lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) föreskrivs i 1 kap. 1 § i den lagen. Enligt paragrafen tillämpas lagen om sjöarbetsavtal på ett sådant avtal genom vilket en arbetstagare förbinder sig att personligen utföra arbete för en arbetsgivares räkning under dennes ledning och övervakning mot lön eller annat vederlag ombord på ett finskt fartyg eller på uppdrag av arbetsgivaren tillfälligt någon annanstans. Största delen av arbetet ombord på finska fartyg utförs i arbetsavtalsförhållande och då hör arbetet till tillämpningsområdet för lagen om sjöarbetsavtal.

Utöver arbetstagare i arbetsavtalsförhållande arbetar ombord på fartygen i någon mån också personer som har en annan ställning än arbetstagare. Oftast är det då fråga om arbetspraktik i samband med studier och i mindre grad fråga om egenföretagare (self-employed).

ILO:s sjöarbetskonvention och rådets sjöarbetsdirektiv förutsätter att alla som arbetar ombord på ett fartyg garanteras minimivillkor på en viss nivå och en viss skyddsnivå. Sådana bestämmelser är regel 2 och standard A2.1, som gäller det avtal som bestämmer sjöpersonalens arbete, regel 2.5 och standard A2.5 som gäller hemresa samt regel 4.1 och standard A4.1, som gäller sjukvård ombord och i land. I fråga om arbetstagare i arbetsavtalsförhållande har dessa förpliktelser uppfyllts genom bestämmelser i lagen om sjöarbetsavtal.

För att de internationella förpliktelserna ska uppfyllas föreslås det att tillämpningsområdet för lagen om sjöarbetsavtal utvidgas så att en del av bestämmelserna i lagen tillämpas på dem som arbetar ombord, även om de inte står i anställningsförhållande till uppdragsgivaren. Ansvarig för uppfyllandet av

förpliktelserna ska i stället för arbetsgivaren vara den redare som avses i 1 kap. 2 § 9 punkten i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg (1687/2009).

Utvidgningen av tillämpningsområdet ska för det första gälla de förpliktelser som föreskrivs i 1 kap. 3 §. I fortsättningen ska redaren ansvara för att det med praktikanterna och egenföretagarna ingås skriftliga avtal som till sitt innehåll är förenliga med 1 kap. 3 § 2 mom. samt ansvara för att ett tillräckligt antal avtal ingås. Alla som arbetar ombord på ett fartyg ska också ha rätt att få de uppgifter som avses i 1 kap. 3 § 3 mom. om fartygets gällande besiktningsbevis och fartygets fartområde. Redaren ska också vara skyldig att meddela om en persons förflyttning från ett fartyg till ett annat under avtalets giltighetstid i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om registrering av fartygspersonal (1360/2006).

För det andra föreslås det att rätten att få adekvat sjukvård enligt 2 kap. 12 § i lagen om sjöarbetsavtal utvidgas till att gälla alla som arbetar ombord på ett fartyg oberoende av deras juridiska ställning. Den tredje utvidgningen av tillämpningsområdet ska gälla rätten till fri hemresa när arbetet upphör och skyldigheten att ordna resan, som det föreskrivs om i 3 kap. 2 och 3 §. Redaren som har betalat hemresan ska inte ha rätt att få ersättning för kostnaderna av statliga medel.

I 13 kap. 16 § föreskrivs om ersättning som betalas för förlust av personlig egendom. I och med utvidgningen av bestämmelsens tillämpningsområde ska redaren ansvara för den ersättning som ska betalas för förlust av personlig egendom till de personer som arbetar på fartyget men inte är arbetstagare i arbetsavtalsförhållande.

Ovannämnda ändringar ska genomföras genom införande av ett nytt 3 mom. i 1 kap. 1 § i lagen om sjöarbetsavtal. I den nya bestämmelsen ska hänvisas till 13 kap. 17 a §. I den sistnämnda paragrafen ska man specificera de bestämmelser som ska tillämpas också på annat arbete än sådant som utförs i arbetsavtalsförhållande.

Genom den bestämmelse som gäller redarens ansvar tas inte ställning till vem som i sista hand är skyldig att betala kostnaderna och inte till en eventuell sjöpanträtt.

2.2 Bestämmelserna om minimivilotid

Enligt ILO:s sjöarbetskonvention och EU:s sjöarbetstidsdirektiv kan medlemsstaterna i sina arbetstidsbestämmelser välja att föreskriva om antingen maximiarbetstider eller minimivilotider. I sjöarbetstidslagen (296/1976) liksom också i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982) har man valt att föreskriva om minimivilotider. I fråga om detta linjeval föreslås inga ändringar i lagen.

I bestämmelsen om övertidsarbete i 9 § i *sjöarbetstidslagen* föreskrivs om den maximala arbetstiden per dygn. Enligt denna bestämmelse får arbetstagarens arbetstid per dygn inte överskrida 16 timmar. Eftersom arbetstagarens vilotider följs upp fortlöpande för varje period på 24 timmar och inte per dygn och eftersom intervallet mellan på varandra följande vilotider enligt den föreslagna bestämmelsen inte får vara längre än 14 timmar, föreslås det att bestämmelsen i 9 § 2 mom. slopas.

9 a § 1 och 2 mom. i *sjöarbetstidslagen* tillämpas på andra som arbetar ombord på ett fartyg än vakthållande personal och 3 mom. tillämpas på vakthållande personal. Dessutom föreskrivs i paragrafen om arbetstagarnas rätt till ersättande vilotid, om den vilotid som avses i paragrafen störs på grund av en kallelse till arbete samt om vilotidsbestämmelsernas inverkan på utförande av arbete i exceptionella förhållanden. I paragrafen föreskrivs också om när raster räknas in i den vilotid som avses i lagen.

Enligt 1 mom. i paragrafen ska en arbetstagare under varje period av 24 timmar ges en vilotid på minst 10 timmar. Fastän det är fråga om vilotid som jämföras med dygnsvila är dess minimitid inte bunden till dygnet utan förverkligandet av minimivilotiden iaktas ”fortlöpande” under varje period av 24 timmar.

Den minimivilotid som ska ges en arbetstagare ska förutom under en period av 24 timmar också granskas under en period av sju dagar. Enligt momentet ska en arbetstagare under varje period av sju dagar ges en vilotid på sammanlagt minst 77 timmar.

I 2 mom. föreskrivs om möjligheten att dela upp vilotiden per dygn i två perioder. Då ska den ena perioden vara minst sex timmar lång. Dessutom föreskrivs det att en arbetstagares oavbrutna dygnsvila på 10 timmar kan förkortas till sex timmar under högst två på varandra följande perioder på 24 timmar. Då måste man se till att arbetstagaren ges ersättande vilotider så att han eller hon under varje period av sju dagar får en vilotid på sammanlagt 77 timmar.

I 3 mom. föreskrivs om den vakthållande personalens minimivilotider. Regleringen har grundat sig på bestämmelserna i Internationella sjöfartsorganisationen IMO:s STCW-konvention som gäller utbildning och vakt-hållning.

På fartygen ordnas vakthållningen i allmänhet som verksamhet dygnet runt, närmast i form av vakt på kommandobrygga, däck och maskinavdelning. Den vakthållande personalen arbetar då i allmänhet i skift enligt ett arbetstidsschema som uppgjorts på förhand.

Enligt momentet ska den vakthavande personalen under varje period av 24 timmar ges en vilotid på minst 10 timmar. Vilotiden kan delas upp i högst två perioder, så att den ena perioden varar minst sex timmar. Den vakthavande personalens minimivilotid kan på en gång förkortas till sex timmar under högst två på varandra följande perioder av 24 timmar, om arbetstagaren under varje period av sju dagar ges en vilotid på minst 70 timmar. Tidpunkterna för de ersättande vilotiderna ska framgå av den arbetsskiftförteckning eller det vakt-schema som avses i 19 a § i *sjöarbetstidslagen*.

Efter uppdateringen av STCW-konventionen finns det inte längre grunder för att bibehålla olika bestämmelser om minimivilotider för vakthavande personal och annan personal i 9 a § i *sjöarbetstidslagen*. På denna grund föreslås det att 3 mom. slopas.

I 12 § i *lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart* finns bestämmelser om minimivilotider som motsvarar 9 a § i *sjöarbetstidslagen*.

Minimivilotiderna för sjöpersonal ska förutom ILO:s sjöarbetskonvention och sjöarbetstidsdirektivet också uppfylla kraven i STCW-konventionen. STCW-konventionen

uppdaterades sommaren 2010 på så sätt att vilotiderna också för vakthavande personal motsvarar kraven i ILO:s sjöarbetskonvention. Enligt den uppdaterade konventionen ska den vakthavande personalen under varje period av sju dagar ges en vilotid på 77 dagar och intervallet mellan på varandra följande vilotider får vara högst 14 timmar. Enligt STCW-konventionen ska ändringarna sättas i kraft nationellt vid början av januari 2012.

I 1 mom. ska det föreskrivas om minimivilotiderna för all sjöpersonal, dels under varje period av 24 timmar, dels under varje period av sju dagar. Enligt momentet ska en arbetstagare under varje period av 24 timmar ges en vilotid på tio timmar och under varje period av sju dagar garanteras en vilotid på sammanlagt minst 77 timmar. Om en arbetstagare alltså under sex dagar ges en daglig vilotid på 10 timmar, ska han eller hon den sjunde dagen ges en vilotid på 17 timmar.

Avsikten med vilotiderna är att garantera arbetstagarna tillräcklig tid att återhämta sig från arbetets fysiska och psykiska påfrestningar. Det här är viktigt såväl för den allmänna sjösäkerheten som för arbetstagarnas arbets säkerhet.

I vissa fall är det dock inte möjligt att hålla vilotiderna utan avbrott. Därför ska det i 2 mom. fortfarande föreskrivas om möjligheten att dela upp vilotiden per dygn i två perioder. Då ska den ena perioden vara minst sex timmar lång. Även då är förutsättningen den att arbetstagaren under varje period av sju dagar ges en vilotid på sammanlagt minst 77 timmar. Till momentet ska också fogas en bestämmelse enligt vilken intervallet mellan på varandra följande vilotider inte får vara längre än 14 timmar. Bestämmelsen motsvarar kraven i sjöarbetstidsdirektivet, ILO:s sjöarbetskonvention samt IMO:s STCW-konvention.

I 10 § i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart föreskrivs det om undantag i fråga om övertidsarbete och om begränsningar som gäller vilotider. De föreslagna ändringarna i vilotiderna begränsar inte användningen av arbetstagarna i arbete som avses i 10 §.

Bestämmelsen om minimivilotider i 12 § i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart föreslås bli ändrad på ett sätt som motsvarar ändringen av 9 a § i sjöarbetstidslagen.

2.3 Ändringar i semesterbestämmelserna

Enligt ILO:s sjöarbetskonvention och sjöarbetsdirektivet tjänar sjömännen in två och en halv vardag semester för varje full kvalifikationsmånad genast från anställningsförhållandets början. Ändringarna genomfördes genom en ändring av lagen om semesterlagen för sjömän 1025/2011. I det sammanhanget ändrades dock inte bestämmelserna om semesterersättning i den lagen.

För att intjänandet av semester och semesterersättningen ska motsvara varandra föreslås det att 17 a § 1 mom. 18 § 2 mom. och 19 a § 1 mom. i semesterlagen för sjömän (433/1984) ändras så att det i stället för en semesterersättning på åtta och en halv procent ska betalas en semesterersättning på 11 procent av inkomsterna under kvalifikationsåret. I övrigt förblir reglerna för uträkningen av semesterersättning oförändrade. 17 a § 2 mom. i den gällande lagen, där det föreskrivs om procenttalet för semesterersättning i arbetsförhållanden som har varat kortare tid än ett år, föreslås bli upphävt som obehövligt.

I lagen föreslås bli intagen en särskild övergångsbestämmelse om det procenttal som ska användas i uträkningen av semesterersättningen. Semesterersättningens storlek ska bestämmas enligt de bestämmelser som gällde under den tid ersättningen kumulerades. I arbetsförhållanden som har varat kortare tid än ett år ska semesterersättningen vara 8,5 procent för tiden innan lagen trädde i kraft. Efter lagens ikraftträdande ska semesterersättningen enligt 17 a §, 18 § 3 mom. och 19 a § 1 mom. vara 11 procent oberoende av arbetsförhållandets längd.

3 Propositionens konsekvenser

De ändringar som genomförs genom propositionen beror på uppfyllandet av internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

De ändringar som hänför sig till bestämmelserna om minimivilotider för vakthållande personal har inga väsentliga kostnadsökande konsekvenser för rederierna.

Ändringarna i semesterlagen för sjömän orsakar rederierna extra kostnader som uppskattas till 150 000 euro på årsnivå.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts i delegationen för sjömansärenden som finns i samband med arbets- och näringsministeriet. I delegationen företräds utöver arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, kom-

munikationsministeriet samt arbetsmarknadsorganisationerna inom sjöfarten. Propositionen är enhällig.

5 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av 1 kap. 1 § och 13 kap. i lagen om sjöarbetsavtal**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 1 kap. 1 § i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) ett nytt 3 mom. och till 13 kap. en
 ny 17 a § som följer:

17 a §

1 kap.

*Redarens ansvar för dem som arbetar utan
 arbetsavtal ombord på fartyg*

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Bestämmelser om tillämpningen av denna
 lag på annat arbete än sådant som utförs på
 basis av arbetsavtal föreskrivs i 13 kap. 17
 a §.

Om det ombord på ett fartyg utförs arbete
 som inte baserar sig på ett arbetsavtal, ansvarar en redare enligt 1 kap. 2 § 9 punkten i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg (1687/2009) för att det med den som utför sådant arbete ombord på fartyget ingås ett skriftligt avtal med uppgifter som motsvarar de uppgifter som enligt 1 kap. 3 § 2 mom. ska framgå av ett arbetsavtal. Redaren ansvarar också för att 1 kap. 3 § 3—5 mom., 2 kap. 12 §, 3 kap. 2 och 3 § samt 13 kap. 16 § tillämpas på den som utför arbete utan arbetsavtal ombord på fartyget.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

Denna lag träder i kraft den
 20 .

2.

Lag**om ändring av 9 och 9 a § i sjöarbetstidslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras sjöarbetstidslagen (296/1976) 9 § 2 mom. och 9 a §, av dem 9 a § sådan den lyder i lag 151/2001, som följer:

9 §

Hållande i övertidsarbete

Arbetstagare får utöver den ordinarie arbetstiden i dygnet hållas i övertidsarbete högst 16 timmar i veckan.

9 a §

Minimivilotider

Under varje period av 24 timmar ska en arbetstagare ges en vilotid på minst 10 timmar

(*dygnsvila*) och under varje period av sju dagar en vilotid på sammanlagt minst 77 timmar.

Vilotiden per dygn kan delas upp i högst två perioder av vilka den ena ska vara oavbrutet i minst sex timmar. Intervallet mellan på varandra följande vilotider får inte vara längre än 14 timmar.

Om en arbetstagares vilotid störs av en kallelse till arbete, ska han eller hon ges tillräckligt med ersättande vilotid.

Raster som är kortare än 30 minuter räknas inte in i den vilotid som avses i 1 och 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av 12 § i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982) 12 §, sådan den lyder i lag 152/2001 och delvis ändrad i lag 1027/2011, som följer:

12 §

Vilotiden per dygn

Under varje period av 24 timmar ska en arbetstagare ges en vilotid på minst 10 timmar (*dygnsvila*) och under varje period av sju dagar en vilotid på sammanlagt minst 77 timmar.

Vilotiden per dygn kan delas upp i högst två perioder av vilka den ena ska vara oav-

brutet i minst sex timmar. Intervallet mellan på varandra följande vilotider får inte vara längre än 14 timmar.

Om en arbetstagares vilotid störs av en kallelse till arbete, ska han eller hon ges tillräckligt med ersättande vilotid.

Raster som är kortare än 30 minuter räknas inte in i den vilotid som avses i loch 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av 17 a, 18 och 19 a § i semesterlagen för sjömän**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i semesterlagen för sjömän (433/1984) 17 a §, 18 § 3 mom. och 19 a § 1 mom., sådana de lyder i lag 343/1998, som följer:

17 a §

Semesterersättning vid fortbestående arbetsförhållande

Till en arbetstagare som under kvalifikationsperioden enligt avtal är i arbete så få dagar eller en så kort tid att arbetstagaren av denna orsak inte kan räkna sig till godo en enda i 3 § angiven full kvalifikationsmånad eller att endast en del av kalendermånaderna är fulla kvalifikationsmånader betalas, om han eller hon under kvalifikationsperioden varit i arbete sammanlagt minst sex timmar, i stället för semesterlön en semesterersättning på 11 procent av den under föregående kvali-

fikationsperiod till honom eller henne utbetalda eller till betalning förfallna lönen. I lönen, som höjs enligt koefficienten i 13 § 2 mom., räknas inte in förhöjning som utöver grundlönen betalas för lag- eller avtalsenligt övertidsarbete och inte heller ersättning i form av vederlag som betalas ut i pengar.

18 §

Semesterersättning när arbetsförhållande upphör

Till en arbetstagare som avses i 17 a § betalas när arbetsförhållandet upphör, om arbets-

tagaren medan arbetsförhållandet fortgick varit i arbete minst sex timmar, i semesterersättning 11 procent av hans eller hennes enligt 17 a § bestämda lön för den tid för vilken han eller hon därförinnan inte fått semesterersättning.

19 a §

Semesterersättning på grundval av flera arbetsförhållanden

Har en arbetstagare i anställning hos en och samma arbetsgivare under en och samma kalendermånad varit i arbete sammanlagt minst sex timmar fördelade på flera arbetsförhål-

landen och är arbetstagaren inte annars berättigad till semester eller semesterersättning, betalas till arbetstagaren i semesterersättning 11 procent av den lön som han eller hon intjänat under kalendermånaden.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Om en semesterersättning som avses i 17 a §, 18 § 3 mom. och 19 a § 1 mom. har intjänats före ikraftträdandet av denna lag bestäms semesterersättningen enligt de bestämmelser som gällde under den tid semesterersättningen ackumulerades.

Helsingfors den 25 november 2011

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Lauri Ihalainen*

1.**Lag****om ändring av 1 kap. 1 § och 13 kap. i lagen om sjöarbetsavtal**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 1 kap. 1 § i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) ett nytt 3 mom. och till 13 kap. en
ny 17 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Bestämmelser om tillämpningen av denna lag på annat arbete än sådant som utförs på basis av arbetsavtal föreskrivs i 13 kap. 17 a §.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

17 a §

Redarens ansvar för dem som arbetar utan arbetsavtal ombord på fartyg

Om det ombord på ett fartyg utförs arbete som inte baserar sig på ett arbetsavtal, ansvarar en redare enligt 1 kap. 2 § 9 punkten i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg (1687/2009) för att det med den som utför sådant arbete ombord på fartyget ingås ett skriftligt avtal med uppgifter som motsvarar de uppgifter som enligt 1 kap. 3 § 2 mom. ska framgå av ett arbetsavtal. Redaren ansvarar också för att 1 kap. 3 § 3—5 mom., 2 kap. 12 §, 3 kap. 2 och 3 § samt 13 kap. 16 § tillämpas på den som utför

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

arbete utan arbetsavtal ombord på fartyget.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av 9 och 9 a § i sjöarbetstidslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras sjöarbetstidslagen (296/1976) 9 § 2 mom. och 9 a §, av dem 9 a § sådan den lyder i lag 151/2001, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

9 §

*Hållande i övertidsarbete**Hållande i övertidsarbete*

Arbetstagare får utöver den ordinarie arbetstiden i dygnet hållas i övertidsarbete högst 16 timmar i veckan. *Arbetstiden i dygnet får likväl vara högst 16 timmar.*

Arbetstagare får utöver den ordinarie arbetstiden i dygnet hållas i övertidsarbete högst 16 timmar i veckan.

9 a §

9 a §

*Minimivilotider**Minimivilotider*

Under varje period av 24 timmar skall en arbetstagare ges en vilotid på minst tio timmar (*dygnsvila*) och under varje period av sju dagar en vilotid på sammanlagt minst 77 timmar.

Vilotiden per dygn kan delas upp i högst två perioder av vilka den ena skall vara oavbrutet i minst sex timmar. Vilotiden kan under högst två på varandra följande perioder av 24 timmar förkortas till sex timmar åt gången, om arbetstagaren under varje period av sju dagar ges en vilotid på minst 77 timmar.

Under varje period av 24 timmar skall vakthållande personal ges en vilotid på minst tio timmar. Vilotiden kan delas upp i högst två perioder av vilka den ena skall vara oavbrutet i minst sex timmar. Den vakthållande

Under varje period av 24 timmar ska en arbetstagare ges en vilotid på minst 10 timmar (*dygnsvila*) och under varje period av sju dagar en vilotid på sammanlagt minst 77 timmar.

Vilotiden per dygn kan delas upp i högst två perioder av vilka den ena ska vara oavbrutet i minst sex timmar. *Intervall mellan på varandra följande vilotider får inte vara längre än 14 timmar.*

personalens vilotid kan förkortas enligt 2 mom., om arbetstagaren under varje period av sju dagar ges en vilotid på minst 70 timmar.

Om en arbetstagares vilotid störs av en kallelse till arbete, skall han eller hon ges tillräckligt med ersättande vilotid.

Raster som är kortare än 30 minuter räknas inte in i den vilotid som avses i 1—3 mom.

Om en arbetstagares vilotid störs av en kallelse till arbete, ska han eller hon ges tillräckligt med ersättande vilotid.

Raster som är kortare än 30 minuter räknas inte in i den vilotid som avses i 1 och 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 12 § i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982) 12 §, sådan den lyder i lag 152/2001 och delvis ändrad i lag 1027/2011, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §

12 §

Vilotiden per dygn

Vilotiden per dygn

Under varje period av 24 timmar skall en arbetstagare ges en vilotid på minst tio timmar (*dygnsvila*) och under varje period av sju dagar en vilotid på sammanlagt minst 77 timmar.

Vilotiden per dygn kan delas in i högst två perioder av vilka den ena skall vara oavbrutet i minst sex timmar. Vilotiden kan under högst två på varandra följande perioder av 24 timmar förkortas till sex timmar åt gången, om arbetstagaren under varje period av sju dagar ges en vilotid på minst 77 timmar.

Under varje period av 24 timmar ska vakthållande personal ges en vilotid på minst tio timmar. Vilotiden kan delas in i högst två delar av vilka den ena ska vara oavbrutet i minst sex timmar. Den vakthållande personalens vilotid kan förkortas enligt 2 mom., om arbetstagaren under varje period av sju dagar ges en vilotid på minst 70 timmar.

Om arbetstagarens vilotid störs av en kal-

Under varje period av 24 timmar ska en arbetstagare ges en vilotid på minst 10 timmar (*dygnsvila*) och under varje period av sju dagar en vilotid på sammanlagt minst 77 timmar.

Vilotiden per dygn kan delas upp i högst två perioder av vilka den ena ska vara oavbrutet i minst sex timmar. *Intervallet mellan på varandra följande vilotider får inte vara längre än 14 timmar.*

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

lelse till arbete, skall han eller hon ges tillräckligt med ersättande vilotid.

Raster som är kortare än 30 minuter räknas inte in i den vilotid som avses i 1—3 mom.

Om en arbetstagares vilotid störs av en kallelse till arbete, ska han eller hon ges tillräckligt med ersättande vilotid.

Raster som är kortare än 30 minuter räknas inte in i den vilotid som avses i 1 och 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av 17 a, 18 och 19 a § i semesterlagen för sjömän**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i semesterlagen för sjömän (433/1984) 17 a §, 18 § 3 mom. och 19 a § 1 mom., sådana de lyder i lag 343/1998, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

17 a §

17 a §

*Semesterersättning vid fortbestående arbetsförhållande**Semesterersättning vid fortbestående arbetsförhållande*

Till en arbetstagare som under kvalifikationsperioden enligt avtal är i arbete så få dagar eller en så kort tid att han av denna orsak inte kan räkna sig till godo en enda i 3 § angiven full kvalifikationsmånad eller att endast en del av kalendermånaderna är fulla kvalifikationsmånader betalas, om han under kvalifikationsperioden varit i arbete sammanlagt minst sex timmar, i stället för semesterlön en semesterersättning på åtta och en halv procent av den under föregående kvalifikationsperiod till honom utbetalda eller till betalning förfallna lönen. I lönen, som höjs enligt koefficienten i 13 § 2 mom., räknas inte in förhöjning som utöver grundlönen betalas för lag- eller avtalsenligt övertidsarbete och inte heller ersättning i form av vederlag som betalas ut i pengar.

Till en arbetstagare, vars arbetsförhållande före utgången av den kvalifikationsperiod som föregår semesterperioden utan avbrott har fortgått minst ett år, betalas som semesterersättning 11 procent av lön som fastställs enligt 1 mom.

Till en arbetstagare som under kvalifikationsperioden enligt avtal är i arbete så få dagar eller en så kort tid att arbetstagaren av denna orsak inte kan räkna sig till godo en enda i 3 § angiven full kvalifikationsmånad eller att endast en del av kalendermånaderna är fulla kvalifikationsmånader betalas, om han eller hon under kvalifikationsperioden varit i arbete sammanlagt minst sex timmar, i stället för semesterlön en semesterersättning på 11 procent av den under föregående kvalifikationsperiod till honom eller henne utbetalda eller till betalning förfallna lönen. I lönen, som höjs enligt koefficienten i 13 § 2 mom., räknas inte in förhöjning som utöver grundlönen betalas för lag- eller avtalsenligt övertidsarbete och inte heller ersättning i form av vederlag som betalas ut i pengar.

18 §

Semesterersättning när arbetsförhållandet upphör

Till en arbetstagare som avses i 17 a § betalas när arbetsförhållandet upphör, om han medan det fortgick varit i arbete minst sex timmar, i semesterersättning åtta och en halv procent av hans enligt 17 a § bestämda lön för den tid för vilken han därförinnan inte erhållit semesterersättning. *Till en sådan i 17 a § angiven arbetstagare vars arbetsförhållande fortgått minst ett år betalas som semesterersättning 11 procent av hans enligt 17 a § bestämda lön för den tid för vilken han därförinnan inte har erhållit ersättning.*

19 a §

Semesterersättning på grundval av flera arbetsförhållanden

Har en arbetstagare i anställning hos en och samma arbetsgivare under en och samma kalendermånad varit i arbete sammanlagt minst sex timmar fördelade på flera arbetsförhållanden och är han inte annars berättigad till semester eller semesterersättning, betalas till honom i semesterersättning åtta och en halv procent av den lön som han intjänat under kalendermånaden.

18 §

Semesterersättning när arbetsförhållande upphör

Till en arbetstagare som avses i 17 a § betalas när arbetsförhållandet upphör, om arbetstagaren medan arbetsförhållandet fortgick varit i arbete minst sex timmar, i semesterersättning 11 procent av hans eller hennes enligt 17 a § bestämda lön för den tid för vilken han eller hon därförinnan inte fått semesterersättning.

19 a §

Semesterersättning på grundval av flera arbetsförhållanden

Har en arbetstagare i anställning hos en och samma arbetsgivare under en och samma kalendermånad varit i arbete sammanlagt minst sex timmar fördelade på flera arbetsförhållanden och är arbetstagaren inte annars berättigad till semester eller semesterersättning, betalas till arbetstagaren i semesterersättning 11 procent av den lön som han eller hon intjänat under kalendermånaden.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Om en semesterersättning som avses i 17 a §, 18 § 3 mom. och 19 a § 1 mom. har intjänats före ikraftträdandet av denna lag bestäms semesterersättningen enligt de bestämmelser som gällde under den tid semesterersättningen.
